

valby skakklub

nummer 3 - august 1989

Erling C. klubmester

Skakspillets renaissance

Professionalisme

K-skak

Jensen-Justesen 5-1

Copenhagen Open

Mega-Wienergambit

Bikuben Præmieskak

Redaktionelle bemærkninger

Glæd dig, kære læser, for endelig er der kommet endnu et nummer af Valby Skakklubs uforlignelige klubblad.

Læserne vil nok kunne se, at teknikken er strammet en tand op (redaktøren er ved at lære at styre sin PC'er!). Desuden har Benny trykt en stor mængde forsider, således at bladets hovede i fremtiden vil stå skarpt og gøre bladet endnu mere præsentabelt. Tak til Benny, og også tak til Lethan, der er mester for bladhovedet, som han tegnede en gang i tidernes morgen, og som han nu har rettet lidt i, så det passer bedre til bladets nye format.

Lørdag d. 26/8 afholdt vi i samarbejde med K41 "skakkens dag" på Toftegårds Plads, og det forløb i sig selv udmærket, omend vi ikke kunne være tilfredse med pressedækningen i Valbybladet. Der var både tekst og billede fra begivenheden, men artiklen fokuserede udelukkende på K41's andel i arrangementet, hvilket var utilfredsstillende. Jeg vil tage en snak med 41-folkene om den sag for at undgå gentagelser i fremtiden - ellers må vi overveje vores situation.

Og så skal jeg gøre opmærksom på, at Vinterturneringen indledes med 1. runde d. 5. oktober, og at sidste frist for tilmelding til denne årets vigtigste begivenhed er d. 28. september kl. 20.30! Samme tilmeldingsfrist gælder for KSU's holdturnering, hvor vi forventer at stille med tre hold. *Skynd dig at kradse dit navn på tilmeldingslisten, der hænger på opslagstavlen, eller ring til en af turneringslederne.*

Tilbage er blot at ønske læserne god fornøjelse med dette blad!

Martin Jensen, ansvarsløs red.

Redaktion: *The Best Chess Magazine in the Whole Wide World,
Tagensvej 15 C (v. 142), 2200 København N, Tlf.: (01) 37 03 62*

Trykning: *Jensen-Print Inc.*

Foldning og hæfteklamning: *Vestre Fængsel*

Vinterturneringen 88-89

- Erling C. atter mester

I temmelig sikker stil lykkedes det endnu engang "nissen" at hjemføre klubmesterskabet engang i maj. Hvis nogen skulle have glemt det, skal det oplyses, at han kom over målstregen med 7,5 point af 10 foran Preben, Peter og Bo på 6,5, men havde det været nødvendigt, havde mesteren nok taget sig sammen og vundet sit meget gunstige hængeparti i sidste runde mod Helge.

Efter adskillige overtalelsesforsøg har redaktøren formået den (troede vist de fleste) analfabetiske klubmester til at tegne og fortælle om sin triumf.

Erling får ordet:

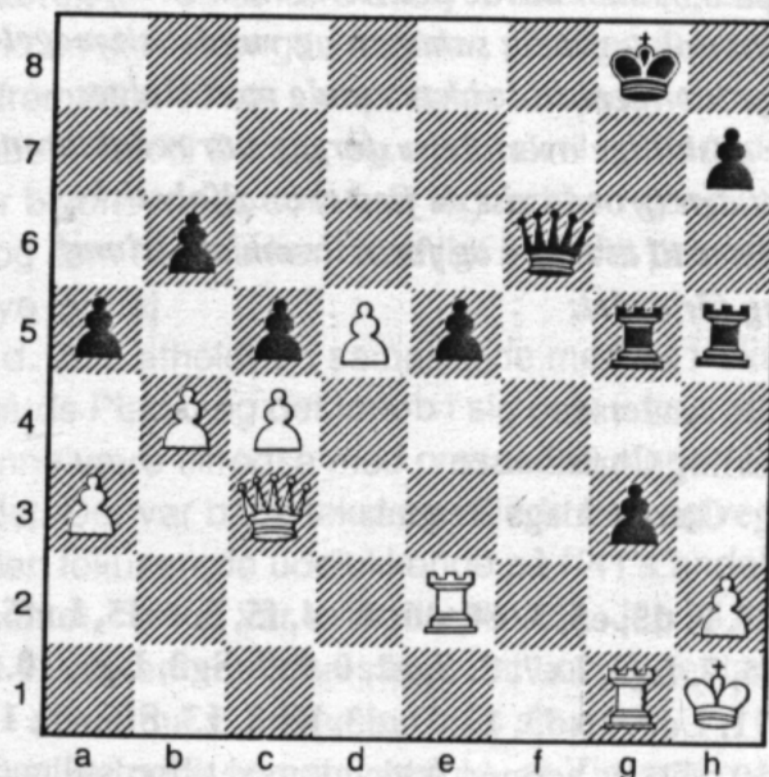
Hvid: Bo Andersen

Sort: Erling Christiansen

Åbning: Gammeldags Benoni

1. d4, c5, 2. d5, e5, 3. e4, d6, 4. c4, f5, 5. exf5, Lxf5, 6. Sc3, Sf6, 7. Lg5, Le7, 8. Sge2, 0-0, 9. Sg3, Lg6, 10. f3, Sbd7, 11. Ld3, Lxd3, 12. Dxd3, Kh8, 13. Sf5, a6, 14. 0-0!, Åbningsspillet er hermed fuldendt med tilfredstillende forløb for begge parter, og midtspillet er igang med alle dets taktiske muligheder. Bo's rocade giver jeg et "!", fordi han ikke lod sig friste til 14. Se4, Sxe4 (vi ser her det hensigtsmæssige i sorts kongemanøvre til h8), 15. Lxe7, Da5+, 16. Ke2, Txf5, 17. fxe4, Tf7, med bedst spil for sort - vi bemærker, at hvids løber på e7 ikke kan slå på d6 p.g.a. -, Db6! 14.-, Tf7, 15. Sxe7, Dxe7, 16. Se4, Df8, 17. Lxf6, gxf6!?, Jeg kunne naturligvis også have slået med min springer, men jeg kunne ikke lide springermanøvren Se4-g5-e6. Desuden har partitrækket også sine fordele, idet sorts centrum bliver meget stærkt, hvilket rigeligt opvejer kongens lidt mere udsatte position. 18. f4, f5, 19. Sg5, Nu kom springeren alligevel, men det er ikke længere så farligt, da sort nu har bedre plads til at manøvrere, og den hvide springer kan snart fjernes fra e6 med -, Sf8. 19.-, Tf6, 20. Dh3, h6, 20.-, Th6?, går ikke p.g.a. 21. Dxb6, Dxb6, 22. Sf7+, og sort taber en kvalitet. 21. Se6, Df7, 22. fxe5, dxe5, 23. Tae1, b6, 24. Te2, Tg8, 25. Tef2, f4, 26. Kh1, Sf8, 27.

Sxf8, Dxf8, 28. Te1, Tg5, 29. Dc3, Dd6, 30. Tfe2, Tff5, 31. a3, a5, 32. b3, Kg8, Ud af den farlige diagonal! 33. Da1, Th5, 34. b4, Df6, 35. g4!?, Hvids stilling er meget vanskelig, og uanset hvad han finder på her, er han i en meget kritisk situation bl.a p.g.a. truslerne -, Dh4, og -, f3, - måske *er* g2-g4 det bedste?! 35. -, fxc3 e.p., 36. Tg1, Tfg5, 37. Dc3,

Vi var begge ved at være i tidnød, og havde jeg tænkt mig lidt mere om her, havde jeg nok spillet 37.-, Df4, hvorpå der kunne være fulgt 38. De1, Df3+, 39. Tgg2, Txxh2+, 40. Kg1, Txxg2+, med bedst chancer for sort. 37.-, Txxh2+?! , 38. Txxh2, gxxh2, 39. Txxg5+, hxxg5, 40. Kxxh2, axb4, 41. axb4, Df4+, 42. Kg2, e4, 43. bxc5, bxc5, 44. Dg3, Kf7, 45. Dxf4!, dxf4, remis!

Partiet mod Bo blev spillet i anden runde, i første runde var jeg meget presset mod Finn, der så lavede en alvorlig overseelse, hvorved jeg fik pointet. Partierne mod Erling N., Martin, Helge og Werner synes jeg alle var gode partier, som gav mig to et-taller og to remisser i nævnte rækkefølge, de halve efter drøje hængepartier. I syvende runde mødte jeg Lethan, der vist i turneringen var forfulgt af mange uheld. Også mod mig, idet han (i en fordelagtig stilling) pludselig fik sin dronning fanget midt på brættet! Mod Preben lavede jeg en buk i åbningen og blev nedspillet i 24 træk.

Partiet mod Peter Bang blev meget spændende, efter at jeg havde spillet åbningen svagt:

Hvid: Peter Bang

Sort: Erling Christiansen

Åbning: Siciliansk

1. Sf3, d6, 2. e4, c5, 3. d4, cxd4, 4. Sxd4, e5, 5. Sb5, a6, 6. Sa3, Sf6, 7. Lg5, b5, 8. c4, bxc4, 9. Sxc4, Sc6, 10. Sc3, Le7, 11. Lxf6, gxf6, 12. Sd5, Sd4, 13. Scb6, Tb8, 14. Tc1, Le6, 15. Da4+, Kf8, 16. Dxa6, Kg7, 17. Ld3, Lxd5, 18. Sxd5, Ta8, 19. Db7, Da5+, 20. b4, Da3, 21. 0-0?, Her skulle Peter nok have spillet 21. Td1, og der kunne så følge -, Ta7, 22. Db6, Tc8, med fortsat spændende spil. 21.-, Ta7, 22. Db6, Ld8, 23. Sc7, og samtidig valgte Peter at opgive p.g.a. -, Lxc7, 24. Txc7, Txc7, 25. Dxc7, Dxd3, og sort vinder på sin merofficer og stærke centrum - de to hvide fribønder er vist ikke særligt levedygtige.

Til slut vil jeg vise partiet mod Jens, der også var interessant.

Hvid: Erling Christiansen

Sort: Jens Erik Bech

Åbning: Siciliansk

1. e4, c5, 2. Sf3, Sc6, 3. d4, cxd4, 4. Sxd4, e5, 5. Sf3, Lc5, 6. Lc4, Sf6, 7. Dd3, d6, 8. Lg5!?, Db6, 9. 0-0, Dxb2, 10. Ld2!, Truer med Lc3. 10.-, Sd4!, Truer på c2. 11. Sxd4, exd4, Hvis -, Lxd4, spilles Sc3 eller Lc3. 12. Lc1, Db6, Hvis sort havde spillet -, Dxa1, ville der følge Db3 fulgt af Lb2. 13. Sd2, 0-0, 14. Tb1, Dc7, 15. h3, Le6, 16. Kh1, d5, 17. exd5, Sxd5, 18. Df3, Sb6?, Her havde f.eks. -, Tad8, været bedre, muligvis med fordel til sort, men efter teksttrækket tilriver jeg mig initiativet. 19. Lxe6, fxe6, 20. Dg4, Tae8, 21. Se4, e5, 22. Lh6, Te7, Der truede Sxc5. 23. Tb5, Ld6, 24. Lg5, Tef7, 25. De6, Sc8, 26. Td5, Dc4, 27. Kg1, Kh8, 28. Sxd6, Sxd6, 29. Txd6, Dxc2?, 30. Dxf7!, og sort opgav!

Det var så mit 7. klubmesterskab indenfor en 20 års periode. Klubmestrenes kongerække er følgende i henhold til klubbens vandrepokal, SKAKTÅRNET, som i 1965 blev vundet til ejendom af klubbens dominerende skakmester i 60'erne, Vilhelm Engelhardt. Denne skænkede derpå SKAKTÅRNET til klubben som vandrepokal i 1967.

B. G. Pedersen	1956-59
Orla Larsen	1958
V. Engelhardt	1957-63-65
Jørgen Lethan	1967-72-74-84
Erling Christiansen	1969-71-76-78-81-87-89
Werner Christensen	1970
Steen Clausen	1973
Preben Nielsen	1975-79
Per U. Johansen	1977
Eyvind Malchow-Møller	1980
Mikael Bjertrup	1982-83-85-86
Bo Andersen	1988

Følgende årstal mangler på pokalen - årsagen har jeg umiddelbart ingen forklaring på: 1960-61-62-64-66-68.

Indtil videre figurerer 12 navne på tårnet, og det kunne være morsomt, om nye navne blev tilføjet de kommende år i konkurrence med de allerede påførte mestre. Endnu er der plads til endnu 12 plader - vi må så til den tid finde ud af, hvad der så skal ske.

Slut for denne gang.

Erling Christiansen

Jensen-Justesen 5-1

af Martin Jensen

Med sponsorstøtte fra Tuborg, Superfoss, Kemisk Værk Køge & Weekend-Sex blev den med spænding imødesete match mellem det unge supertalent Jokum Justesen og den rutinerede altmeister Martin Jensen afviklet under ideelle forhold på et kollegieværelse på Nørrebro. Tilskuerinteressen for matchen, der blev spillet med ét parti om ugen gennem maj og juni, var overvældende; ofte var der to - ja, endog tre - tilskuere, der fulgte slagene med interesse, omend tilskuernes forståelse for selve spillet nok må betegnes som relativt svag.

Matchens resultat kan næppe komme bag på nogen, men cifrene fortæller ikke noget om de problemer, som Jensen rent faktisk havde undervejs:

1. parti: Jensen bukkede en officer i en ret lige midtspilsstilling og måtte søge sin lykke i et desperado-angreb med dronningen. Det lykkedes at få etableret en evig skak, og partiet burde være endt remis. Men Justesen forsøgte at undvige med kongen, hvilket tillod Jensen at sætte mat i to træk! **1-0**

2. parti: En slukøret Justesen spillede unøjagtigt i åbningen og soldede en bonde. Slutspillet var en smal sag for Jensen. **2-0**

3. parti: Efter et uambitiøst åbningsspil fra begge parter var der lagt op til en fredelig remis. Men Jensen forsøgte at skabe noget spil med et bondefremstød, som tydeligvis ikke var godt, hvilket Justesen da også demonstrerede ved at opnå et klart vundet springer-slutspil med to (fjerne) forbundne fribønder på dronningefløjen. Men Justesen lod uden videre Jensen afvikle hele kongefløjen, hvorefter han kunne ofre sin springer på fribønderne. **2,5-0,5**

4. parti: Efter den latterlige åbning **1. e4, Sf6, 2. Sc3, d5, 3. exd5, Sxd5, 4. Sxd5, Dxd5, 5. Df3**, fik sort (Justesen) hurtigt en lille fordel, der dog ikke førte til noget konkret. **3-1**

5. parti: Justesen foldede sig her ud i vild gambitstil (**1. d4, c5, 2. c3, cxd4, 3. Sf3!?, dxc3, 4. e4!?, cxb2, 5. Lxb2**). Jensen konsoliderede sig blot stille og roligt, og Justesen løb panden mod en mur. **4-1**

6. parti: Dette afsluttende parti blev spillet i den værste sommervarme, hvilket måske forklarer, hvorfor Justesen allerede efter 15 træk måtte lade flaget gå på halvt. **5-1**

Første matchparti illustrerer usikkerheden, der prægede begge mestres spilføring:

Hvid: Jokum Justesen

Sort: Martin Jensen

1. g3, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. d3, Le7, 4. Lg2, Sf6, 5. c4, 0-0, 6. Sc3, d6, 7. 0-0, Te8, 8. Tb1, a5, 9. a3, Ld7, 10. b4, axb4, 11. axb4, Dc8, 12. Le3, Her kommer det på tale at undgå løberafbytningen med 11. Te1 (-, Lh3, 12. Lh1). 12.-, Lh3, 13. Db3, Lxg2, 14. Kxg2, Sd8, 15. Ta1, Txa1, 16. Txa1, Se6, 17. Lg5, Hvid vurderer, at hans springer ikke er dårligere end sorts løber, og det er måske rigtigt. 17.-, Sxg5, 18. Sxg5, h6, 19. Se4, Sxe4, 20. Sxe4, f5!?, Hvis det ikke skal ende med et remisslutspil, må sort frem på banen. 21. c5+, Kh8, 22. cxd6, Lf8!?, 23. d7+?!, Offeret 23. Dd5, Td8, 24. Dxe5, fxe4, duer ikke, men 23. Sc3, er bedre. 23.-, Dxd7, 24. Sc5?!, Stadig 24. Sc3. 24.-, Dc6+, 25. Kg1, b6, 26. Sa6?, Meget bedre 26. Sa4, 26.-, Ld6, 27. b5, Dd7, 28. Tc1, e4, 29. Dd5, exd3, 30. Dxd3, Te5??, En kæmpebrøler. Efter 30.-, De7, står sort bedst pga. den ulykkelige springer på a6. 31. Txc7!, Dxb5!?, Satser på lidt fusk og en evig skak, der næppe er der. 32. Dxd6, Db1+, 33. Kg2, De4+, 34. f3. Dxe2+, 35. Kh3, Te8, Bedste praktiske chance. 36. Dg6, Tg8, 37. Sb4, 37. Sb8! 37.-, Dxf3, 38. Sc6?, Så fik sort sin evige skak! 38.-, Df1+, 39. Kh4, Dc4+, 40. Kh3, Df1+, 41. Kh4, Dc4+, og her burde partiet være endt med pointdeling, men hvid ville vinde. 42. g4??, Df4!, Ups! Nu vinder sort. 43. Sd8, 43. h3, Dxc7, er håbløst, så hvid foretrækker en hurtig død. 43.-, Dxb2 mat!

Spillerne havde indskudt hhv. 170 kr. (Jensen) og 30 kr. (Justesen) i præmiepuljen, der skulle gå til vinderen af matchen. Man kunne tro, at Jensen dermed blev 30 kr. rigere med denne matchsejr, men Jensen tillod umiddelbart efter 5. parti Justesen at vinde 30 kr. i billard!

Martin Jensen

Fra DM-omkampen:

Skakspillets renaissance

af Martin Jensen

Skak er godt på vej til at blive en respekteret idrætsgren. I mange år har det skakspillende folk ærget sig over den manglende anerkendelse af spillets dyder i de rigtige kredse. Således nægtes vi stadig optagelse i Dansk Idræts Forbund, og vores optræden i medierne har begrænset sig til inferiøre skakspalter bagest i aviserne og - når det gik højt - reportager fra de horrible begivenheder i forbindelse med VM-matcher.

Men der er ved at ske noget, for TV-mediet har fået øjnene op for det faktum, at skak er godt stof. Danmarks Radio leverede en udmærket udsendelse fra Nimzowitsch's Mindeturnering i Næstved -85, men det store spring fremad må tilskrives TV-2. Matchen mellem Bent Larsen og Curt Hansen i -88 fik ganske meget sendetid hver aften (ialt 6 aftener), og senest har TV-2 bidraget yderligere til skakkens udbredelse ved at bringe daglige uddrag fra DM-omkampen mellem Bent Larsen og Erling Mortensen.

Det er mit indtryk, at Politikens skakredaktør Svend Novrup har en stor del af æren for, at fjernsynsmediet er kommet i skakkens tjeneste, og for dette skal der lyde ham tak. Hans pædagogiske stil i udsendelserne synes jeg er lidt irriterende, men det er måske fordi jeg er en hærdet skakspiller, der ikke behøver at blive manduceret. Thi folk med ferifert kendskab og interesse for skak får sikkert meget ud af de overfladiske kommentarer, som Novrup disker op med. Desuden havde Novrup været så klog at tage en højt kvalificeret medkommentator - ex-verdensmester i k-skak Jørn Sloth - med i studiet, så kommentarerne fik en vis autoritet. Dog kunne det ikke blive til de helt dybe analyser på de 15 minutter, som hver udsendelse varede, men det var selvfølgelig heller ikke meningen.

Som en anden Muhammed Ali skrydede Larsen før matchen med kommentarer som: "Jeg vil også være Danmarks bedste

skakspiller om 20-30 år"! Der var vist nogle, der blev fortørnede over disse udtalelser, men det var fordi, de ikke fattede, at Larsen dermed både sikrede sig lidt ekstra mediedækning (aviserne elsker sportsfolk, der skryder), og dels provokerede de yngre topspillere til at gøre en ekstra indsats.

Det har længe stået klart, at flere af de unge spillere i kongeriget er i fremgang - og på vej til at true Larsen, der dog ikke godvilligt lader sig vælte af pinden. Senest klarede han stormløbet fra Curt Hansen (TV-2-matchen i -88), men mod Erling Mortensen gik det galt. Efter 2-2 i den ordinære kamp lykkedes det Mortensen at vinde forlængelsen med 1 1/2-1/2 og dermed blive ny Danmarks mester.

Novrup's interview med Mortensen efter triumfen var ikke særlig elegant: "Er du bedre end Bent Larsen?". Hvad skulle manden svare!! Den beskedne Mortensen måtte selvfølgelig sige, at "næh, nej, jeg tror... øh, nej, men... altså...".

Skakoraklet Bjarke Kristensen fik lov at ridse situationen op og sagde, at Larsens nederlag selvfølgelig var en milepæl, men at Mortensen blot er én af de "unge", der er ved at overhale Larsen, og at generationsskiftet har været undervejs længe.

Hvis man vælger at tro på det, må man dog huske på, at Larsen i de senere år har været usædvanlig aktiv i danske skakturneringer, og at han endnu ikke - bortset fra DM i år - har tilladt en anden dansker at havne højere i slutstillingen i en eneste af dem - en enkelt kikser kan ikke sende Larsen ned fra Olympen. De yngre danske skakmestre er vist frustrerede over, at den 53-årige Mester Bent stadig er Danmarks stærkeste skakspiller, og at deres "faderkompleks" overfor Larsen ikke er sådan at frigøre sig fra!

Martin Jensen

P.S.

Umiddelbart efter DM-omkampen vandt Bent Larsen en turnering i England foran en række unge stjerner på vej, og ved de nordiske mesterskaber i Finland i juli-august sikrede han sig en omkamp med to andre om en adgangsbillet til Interzoneturneringerne. I samme turnering endte Curt Hansen og Erling Mortensen længere nede i tabellen.

KORRESPONDANCE-SKAK

af Erling Nilsson

I de sidste par år har jeg ikke haft nogle væsentlige resultater i nærskak - det modsatte har faktisk været tilfældet, hvilket formentlig hænger sammen med manglende tid til "hjemmetræning". Derimod er det gået langt over forventning i k-skak. Mine seneste resultater er 5 point af 6 på vores hold i 3. division -88, samt en førsteplads i en H-klasse (niveau mellem 1. klasse og mesterklasse) i Verdensturneringen. "Førsteplads" skriver jeg, selv om jeg mangler ét parti, hvor jeg har været foran med en springer det sidste års tid. Det derfor kun er et spørgsmål om tid, inden min modstander opgiver. De to seneste resultater skulle - når de bliver bogført - bringe mit k-skak-ratingtal op over 2000 - i nærskak har jeg kun 1650.

K-skak er efterhånden blevet min foretrukne måde at spille skak på. Man laver ingen grove fejl, og det er ofte muligt at se langt dybere i en stilling end tilfældet er i nærskak. Nedenstående parti bærer da også præg af meget tilbunds-gående analyser, som kun er mulige i k-skak.

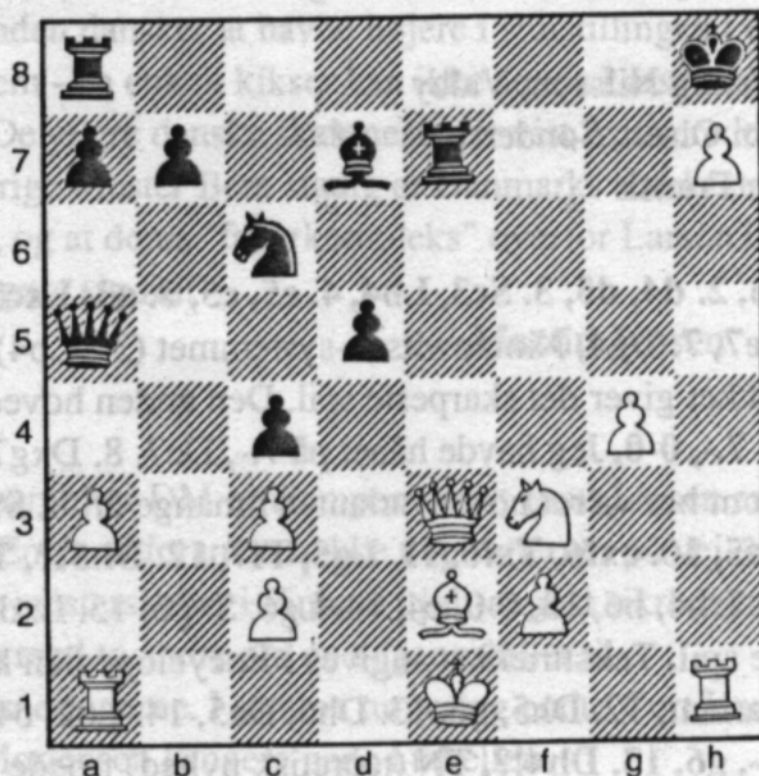
Hvid: Erling Nilsson, Valby

Sort: Jan Olsen, Søndersø

Åbning: Fransk

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Lb4, 4. e5, c5, 5. a3, Lxc3+, 6. bxc3, Se7, 7. Dg4, Nimzowitsch-systemmet (3-, Lb4), hvor teksttrækket giver det skarpeste spil. Den anden hovedvariant er 7. a4. 7.-, 0-0, Jeg havde håbet på 7.-, Dc7, 8. Dxc7, Tg8, 9. Dxc7, som har været hovedvarianten i mange år. 8. Sf3, Sbc6, 9. Ld3, f5, 10. exf6, Txf6, 11. Lg5, Tf7, 12. Dh5!?, Teorien siger 12. Dh4, h6, 13. 0-0, c4, 14. Lg6, Sxg6, 15. Lxd8, Sxh4, med lige spil. Teksttrækket angives i Encyclopedien kun som en kort bivariant; 12. Dh5, g6, 13. Dh6, Da5, 14. Ld2, c4, med lige spil. 12.-, g6, 13. Dh4!?, TN (teoretisk nyhed) troede jeg på dette tidspunkt. Dronningen har intet at gøre på h6, da hvid i de første mange træk ikke kan få yderligere gang i sit angreb. 13.-,

c4, 14. Le2, Da5, 15. Ld2, Sf5, 16. Dg5, Ld7, På dette tidspunkt opdagede jeg, at Københavns Hovedbibliotek er i besiddelse af Informator, og jeg måtte sande, at mit 13. træk ikke var en TN. Trækket var allerede spillet i et parti Ljubojevic-Korchnoi, Linares 1985 (Informator nr. 39/371). Efter at have gransket partiet nøje besluttede jeg at følge dette parti de næste par træk. 17. g4, Sd6, 18. h4, Se4, 19. De3, e5!?, Min modstander må bestemt også have set partiet i Informator. Teksttrækket foreslås i en note - Informator-partiet fortsatte med 19.-, Taf8?! , 20. h5, gxh5, 21. Txh5, Tg7, 22. Sg5!. 20. h5!, Ikke 20. Sxe5?, Sxe5, 21. dxe5, Txf2, med angreb, eller 20. dxe5?, Te8, 21. h5, Sxd2, med godt spil for sort i e-linien. 20.-, exd4!?, Den foreslåede variant i Informator fortsatte 20.-, gxh5, 21. gxh5, exd4, med uklart spil. Sort forsøger i dette parti at vinde et tempo ved at slå på d4 allerede i 20. træk. 21. Sxd4, Ikke 21. cxd4, c3, 22. Lc1, Lxg4. 21.-, Sxd2, Slag på f2 går ikke, f.eks. 21.-, Sxf2?, 22. hxg6, hxg6, 23. Th6, Tf6, 24. Sxc6, med idéen 25. De7!, og hvid har afgørende angreb. Eller 21.-, Txf2?, 22. hxg6, hxg6, 23. Dh6!. Hvis sort ikke slår igen på g6 truer stadig Dh6 og evt. Txh7, alt efter hvad sort spiller. 22. hxg6, Sf3+, Ikke 22.-, hxg6, 23. Dh6, med udækkelig mat. 23. Sxf3, Te7, 24. gxh7+, Kh8,

Erling Nilsson

Copenhagen Open 1989

af Martin Jensen

Med Politiken som sponsor har KSU gennem flere år afholdt sin store turnering i sommerferien til glæde for både spillere og de, der helst vil kigge på. Af en eller anden grund - formentlig økonomisk - opsagde Politiken sponsoraftalen for noget tid siden, hvilket stillede KSU i et dilemma. Skulle man opgive turneringen eller hur?! Forsøg på at finde en anden sponsor mislykkedes, men KSU var ikke til sinds at nedlægge et af sine flagskibe, så man fandt en anden måde at financiere løjerne på. Årets turnering blev arrangeret således, at alle spillere med over 2000 i rating kunne få lov at spille med i "hovedgruppen" - mod et beskedent indskud af 500 kr.!! Titelholdere deltog gratis, mens ikke-titelholdere med ELO-tal kunne få lov at være med for 400 kr.!! Selv om der blev indlagt seedningspræmier, så de "dårlige" også kunne have en chance for at få nogle bananer med hjem, så er det klart, at sigtet med turneringsformen var, at almuen skulle betale gildet. Man kan mene om dette, hvad man vil (jeg synes, at det er en dødsyg idé), men kendsgerningerne er, at der er masser af almindelige klubspillere, der ikke har noget imod at betale til topspillernes underhold.

Et par af runderne blev hjemsøgt af en ulidelig hedebløge, der fik spillerne til at ligne stegekoteletter, men skakspillere er lavet af solidt stof, så der var ingen, der smeltede. Dog kunne man indimellem se visse spillere kigge langt efter tilskuere, der vadede rundt med ispinde o.lign.!

Den ungarske stormester Grozpeter førte turneringen, indtil han tabte til Lars Karlsson i 8. runde. Derefter lykkedes det samme Karlsson at komme først over målstregen sammen med Jens Kristiansen og polakken Sznepick med 7,5 point af 10.

Martin Jensen

Bremen tur-retur til december

af Martin Jensen

Meget tyder på, at Valby Skakklub også dette år sender en delegation til Bremen i weekend'en omkring den første søndag i advent (2.-3. december). Fra min skakforbindelse i byen, Herr. Kassubek, har jeg modtaget en særlig invitation til "Werder Bremen, Abteilung Schachsport"s årlige hurtigholdturnering for 4-mandshold - de har åbenbart været glade for at have haft os rendende de sidste tre år. I 1988 var vi 10 mand afsted, og vi skulle gerne kunne mønstre lige så mange - eller flere - denne gang.

Preben, der forhåbentlig kan overtales til atter at agere rejsebureau, vil formentlig planlægge rejsen med den præcision, som det tilkommer en rigtig "Reiseführer" - d.v.s. fælles afgang fra Hovedbanegården torsdag aften ved midnatstid, ankomst i Bremen fredag morgen, spillet skak lørdag + søndag & hjemtur søndag ved nattetide og ankomst i København om morgenen, så man evt. kan nå på arbejde eller i skole. Ind imellem disse faste holdepunkter vil der være rig lejlighed til at kaste sig over Bremens fristelser - det være sig det ene og det andet! En minoritet vil sikkert foretrække "kulturrundfarten" med Führer Nielsen, mens vi andre hellere vil lave en repræsentativ undersøgelse af den almindelige tilstand på byens Bier-Stube'r...

Prisen for dette arrangement kommer vel til at ligge på ca. 1100 kr. - det har det i hvert fald gjort de andre år. Begynd allerede nu at lægge et par gryn til side, så du kan deltage i dette fantastiske arrangement! Hvis du er i tvivl om, hvad en sådan skaktur handler om, så find de gamle klubblade, hvor rejseskildringerne fra de foregående ture er at finde - og du vil forstå, at man slet ikke har tid til at kede sig, når man er i byen med skakgutterne!!!

Martin Jensen

Romantikken er død

- romantikerne lever

af Martin Jensen

Selv i gamle udtjente åbninger dukker der af og til nye uudforskede idéer op. Nok har den systematiske åbningsteori taget livet af en stor del af improvisationen i åbningsspillet, men heldigvis findes der stadig oaser, hvor teoretikerne endnu ikke har trampet alt ned. I det følgende vil jeg introducere et udspekuleret og fuldstændig uoverskueligt offerangreb i den gamle hæderkronede Wiener-åbning.

Først lidt historisk baggrundsorientering: Da Steinitz og Tjigorin spillede deres matcher i verdensmesterskabet for ca. hundrede år siden, dukkede følgende variant op flere gange: 1. e4, e5, 2. Sc3, Sf6, 3. f4, d5, 4. fxe5, Sxe4, 5. d3!?, Sort skal her tage stilling til, om han tør gå ind i komplikationerne efter -, Dh4+, eller om han vil have et roligt parti med -, Sxc3. Dronningeskakken bliver idag betragtet som dårlig for sort, omend jeg mener at have fundet visse ressourcer for sort i en kritisk variant (det kan vi altid vende tilbage til en anden gang). Afbytningen på c3 er nok det sikreste for sort, men der findes en helt anden mulighed for at skærpe spille (som det skete i nogle stykker af Steinitz-Tjigorin-partierne): 5.-, Lb4!?, 6. dxe4, Alt andet er nonsens. 6.-, Dh4+, 7. Ke2, Lg4+, 8. Sf3, dxe4, 9. Dd4, Lh5, 10. Ke3, Lxf3, 11. gxf3, De1+, 12. Kf4, Dh4+. Nå, det endte jo bare remis (sort kan ikke spille på gevinst med 12.-, Sc6, pga. 13. Dd7+!!), og når det er op til hvid at vælge, om han vil have remis, er det ikke så mærkeligt, at varianten med 5.-, Lb4!?, hurtigt mistede sin tiltrækningskraft på ambitiøse sortspillere.

Men i et parti Seret-Meinsohn, 1975 skete der noget: Sort ville ikke bare lade sig nøje med remis, men spillede 8.-, Sc6!?, 9. Sxd5, 0-0-0, For en beskeden investering af en officer har sort opnået, at hvids konge er strandet i midten. De sorte brikker kan hurtigt komme i aktivitet, og hvid må passe godt på. Omtalte parti fortsatte med 10. c3, f5!, Mere kul på! 11. exf6, The8, 12.

cxb4, Txe4+, 13. Le3, og med det enkle **13.-, gxf6**, kunne sort have holdt gryden i kog. Hvid har ganske vist to officerer i posen, men det er ikke nemt at få kongen ud af skudlinierne. I partiet spillede sort desværre **13.-, Sd4+?**, idet han åbenbart havde glemmt at tælle efter på brættet. Hvid svarede **14. Dxd4!, Txd4, 15. Se7+, Kb8, 16. Sf5**, og fik tre lette og tårn for sin dronning og nemt vundet stilling.

Jeg spiller ofte **5. d3**-varianten i Wiener, og et par gange er jeg blevet udsat for dette offersystem, hvilket har givet mig et indtryk af sorts muligheder. I et korrespondance-parti fra -85 spillede min modstander, Arne Dahl fra Vejle, en "teoretisk nyhed", idet han undlod at åbne centrallinierne med **f7-f5**. Han spillede nemlig: **10.-, Lh5!?**, Jeg aner ikke, om han har fundet dette træk i en bog, eller om det var hjemmebryg - jeg er tilbøjelig til at tro det sidste. Den umiddelbare trussel er **-, Dxe4+**, og min første indskydelse var **11. Dc2**, der dækker bonden og bringer dronningen ud af d-linien. Men mine analyser viste, at dronningen faktisk står dårligere på c2 end d1, for sort kan nemlig i stil med det omtalte franske parti fortsætte med **11.-, f5, 12. exf6, The8**, og hvis nu **13. Sxb4, Txe4+, 14. Le3, Df4, 15. Dc1, Tde8**, er hvid færdig. Jeg kiggede også lidt på muligheder i stil med **11.-, Sd4+, 12. cxd4, De1+**, der vist ikke duer for sort i netop denne stilling - men som hele tiden hænger over hovedet på hvid som et Damokles-sværd. Efter en tænkepause på 11-12 dage fandt jeg ud af, at jeg hellere måtte give lidt materiale tilbage: **11. Lf4**, På **11.-, f5**, havde jeg forberedt **12. exf6, The8, 13. g3, Txe4+, 14. Kf2, Lc5+, 15. Kg2, Dg4, 16. Ld3!, Txd5, 17. Lxe4, Txd1, 18. Txd1**, og hvid bør vinde (**-, gxf6, 19. Td5**, med truslen **Lf5+**). Sort valgte at tage lidt tilbage af sine investering. **11.-, Txd5, 12. exd5, Dxf4**, Hvid kan nu slå på både c6 og b4. Hvad er bedst? **13. dxc6, De4+**, bliver man hurtigt færdig med at analysere - hvid går død. Men hvad med løberen på b4 - den kan vel ædes?! **13. cxb4, Sxe5, 14. Db3, Sg4!?**, er ret generende for hvid. Idéen med at give lidt tilbage af mit overflødighedshorn var **13. Dd2!?, De4+, 14. Kd1**, og den tilsigtede variant var nu **14.-, Lxf3+, 15. gxf3, Dxf3, 16. Kc2**, og tårnet på h1 er tabu. Sort valgte istedet **14.-, Sxe5, 15. Dd4!**, og sorts bedste chance var nu slutspillet efter **15.-, Dxd4, 16. cxd4, Sxf3, 17. Le2, Sxd4, 18. Lxh5, g6, 19. Lf3, Sxf3, 20. gxf3, Td8**, som vist er fordelagtigt for

hvid, selv om det ikke er let.

Kan man dermed afskrive det sorte spil med 10.-, Lh5, som forfejlet? Jeg tør ikke fælde dom, for der gemmer sig sikkert mange chancer for sort i den mudrede stilling. Jeg har prøvet at give et indtryk af chancerne, men helt til bunds er det umuligt at komme.

Ved DM i Næstved (også i -85) spillede Kim Nielsen fra Nysted 10.-, Sxe5?!, mod mig i sidste runde. Efter 11. cxb4, Dh5, 12. Db3, The8, 13. Kf2, Lxf3, 14. gxf3, Dh4+, 15. Kg1, Txd5, exd5, Dd4+, 17. Le3, Sxf3+, 18. Kf2, Df6, 19. Lh3+, Kb8, havde 20. Lxa7+, givet mig klar gevinststilling. Jeg kom desværre til at spille 20. Kg3?, hvorefter sort opnåede evig skak med 20.-, Dh4+, o.s.v. Men så må man spørge sig, om 11.-, Dh5, var nødvendigt. Det giver jo hvids konge luft (feltet f2), og det forekommer mig, at 11.-, The8, er mere chancerigt, men jeg tror nu alligevel relativt mere på sorts chancer efter 10.-, f5, eller 10.-, Lh5.

Hele varianten med 5.-, d3, er stedmoderligt behandlet af teoretikerne, der synes bedre om 5. Sf3. Dette træk undviger alle de komplicerede varianter, som det er så svært at analysere. Men det forpligter ikke hvidspillere!

Martin Jensen

Professionalismen - for eller imod?!

af Martin Jensen

Er den glade amatørs dage i dansk topskak er ved at være talte? Den unge generation af vore stærkeste spillere har i de senere år - både i skrift og tale - givet udtryk for, at der fremover skal penge på bordet, hvis vi skakinteresserede tilskuere fortsat skal have fornøjelsen at kigge på dem.

Det er der ikke noget nyt i. De store stjerner som Larsen, Karpov, Kasparov og alle de andre har i mange år levet som professionelle skakmestre - og tjent ganske godt på deres specielle evner på de 64 felter. Russernes finansielle situation kender jeg ikke noget til, men Bent Larsen har aldrig lagt skjul på, at han er en dyr dreng, der både forlanger startpenge og gode præmier, hvis en turneringsarrangør vil have glæde af hans tilstedeværelse. Og det er der vel ingen, der kan indvende noget imod?! Larsen er en rigtig publikumsmagnet, der kan trække tilskuere fra alle ender af landet, hvis han optræder i Smørum Ovre. Der er næsten altid en eller anden pengestærk sponsor, der kan se fordelene ved at investere 4-5000 dollars i en populær og underholdende skakmester, som givetvis vil tiltrække sig mediernes opmærksomhed....

Men professionalismen er også ved at komme ind i klubskakken. Der findes næppe nogen dansk 1. divisionsklub, der ikke er begyndt at betale "stjernerne" penge for at spille på det lokale førstehold. Ude i byen har jeg hørt om spillere, der får op til 1000 kr. pr. parti i divisionsturneringen, omend den typiske betaling vist er betydelig lavere. Jeg kender et par "små kanoner", der har fået 3-500 kr. pr. parti, men det er da også en slags penge! Denne "kapitalisering" i topklubberne har medført øget konkurrence på spillermarkedet. Det er ikke ukendt, at klubberne (i hvert fald i Københavnsområdet) er begyndt at "fiske" hos hinanden, og begreber som klubånd og alt det dér er blevet en underordnet størrelse i flere og flere af topspillernes valg af klub.

Man kan naturligvis ikke laste spillerne, at de gerne vil tjene lidt ekstra gryn på deres hobby, men man må spørge sig selv, om

klubberne ved, hvad de gør. Flere klubber har måttet sande, at det er ret vanskeligt at finde sponsorer, der gider at ofre 10-15.000 kr. om året på et skakhold. Reklameværdien er ringe, og den filantropiske sponsor, der af idealisme gerne poster penge ud uden modydelse, er en sjældenhed!

Enden på komedien er flere steder blevet, at finansieringen af de "professionelle" skakhold går over klubbernes egen pengetanke, og det er naturligvis uholdbart. Hvor længe kan klublederne regne med, at medlemmerne gider at betale penge til en række spillere, som de oftest ikke har nogen samhørighed med - "topspillerne" er jo sjældne gæster på almindelige klubaftener, hvilket man hurtigt kan overbevise sig om ved at gå en runde i landets topklubber. Personligt ville jeg ikke give en bukseknep for at have en eller anden "stjerne" siddende på vores førstebræt, men OK... jeg er nok radikal. I hvert fald er det indlysende, at denne form for professionel skak er grebet helt forkert fat af amatør-skaklederne.

Det hele minder om indførelsen af betalt fodbold i slutningen af -70'erne, hvor det økonomiske fundament heller ikke var i orden. Og det må og skal det være - ellers er idéen dødfødt.

Hvis ikke de halvprofessionelle klubber kan overbevise diverse sponsorer om, at divisionsskak er et godt investeringsobjekt, så ender professionaliseringen af divisionsturneringen som ulven, der sprang op og faldt ned som et lam.

Martin Jensen

Bikuben Præmieskak

1989

af Martin Jensen

I forbindelse med Holberg-turneringen i Dianalund i februar blev jeg af Sorø Skakklubs formand, Gabriel de Silva, inviteret til at deltage i den såkaldte "Bikuben Præmieskak" sidst i juli måned. "So off I went!". Bikuben har alle årene stillet med en pose penge til at forbedre præmierne, men vigtigst er det, at banken har stillet sine i alle henseender ideelle lokaler til rådighed for turneringen.

Det var første gang, at jeg spillede med i denne turnering (forhåbentlig ikke sidste!), så for mig var de gode spillevilkår en behagelig overraskelse. Bikubens klimaanlæg betød, at man under spillet ikke ænsede den hedebølge, der huserede udenfor under de første par runder. Ud af vinduerne kunne man se stakkels sorøborgere, der lidende under de subtropiske grader vadede rundt med sved på panden og under armene, mens man selv befandt sig i det tempererede bælte!

Det øvrige udstyr var også helt i top, så jeg kan desværre ikke finde på anden undskyldning for mit jævne resultat, end at jeg ikke har spillet så meget alvorlig turneringsskak i de sidste par år, således at jeg nok er ude af form...

Allerede efter første runde kunne jeg mærke, at det nok ikke ville blive min turnering. Jeg havde med hvid spillet John Christensen, Dianalund, helt ned på baglinien og førte med en solid merbonde, da jeg i *hans* tidnød blev febrilsk og solgte det hele med en kæmpebummert.

De to næste runder blev remis mod hhv. Bjarne Møller, Slagelse og Henrik Knudsen, Næstved, inden jeg i 4. runde blev udspillet af Flemming Preuss, Næstved. I dette parti valgte jeg at snuppe en bonde på bekostning af rokaden, og desuden sad han derefter med et dominerende løberpar, mens jeg havde nok at gøre med at dæmme op for hans pågående spil med mine to springere. Analyser efter partiet overbeviste mig hurtigt om, at min stilling var strategisk tabt efter 14-15 træk, men det kunne jeg slet ikke se under partiet.

Med 1 point af 4 tegnede det til en ratingkatastrofe, men jeg fik en redningskrans foræret, idet jeg vandt uden kamp(!) i den følgende runde. I al almindelighed bryder jeg mig ikke om den slags lette point, men i denne situation faldt det på et tørt sted, så... Derefter lykkedes det mig at besejre turneringens prügelnabe, Steiner Smedebøl, Sorø, i et nemt parti, inden jeg i sidste runde (kl. 10 om morgenen) slet ikke var vågnet op, da jeg lavede en fatal brøler i 15. træk, der tabte kvalitet og parti til Tom Juul Andersen, Roskilde.

Dermed endte jeg på 3 point og der røg vist nogle ratingpoint i svinget - jeg er bange for, at jeg lige netop har sneget mig under 2000 igen. Men "what the fuck" - det vinder jeg tilbage en dag ved lejlighed.

Under turneringen var jeg indkvarteret hos de Silva og hans kone, Kirsten + to børn, og det var faktisk min største trøst under de uheldige tildragelser i turneringslokalet, at jeg i Gabriel fandt en god kammerat, der oven i købet delte mine interesser for historie, antikvariske bøger og meget andet. Væggene i hjemmet var formeligt tapetseret med bøger i en grad jeg kun har set lige på biblioteker, og der blev snakket meget andet end skak, når der var tid til det. However, skak var trods alt hovedsagen, og vi fik diskuteret og spillet en del i de sene nattetimer over en enkelt whisky eller to.

Tak til Gabriel og hans familie for at have holdt mig ud en hel uge - jeg håber, at der bliver lejlighed til at gentage seancen i fremtiden!

Hvid: Martin Jensen

Sort: John Christensen, Dianalund

1. e4, b6, 2. d4, Lb7, 3. f3, Det sikreste. På 3. Ld3, er der visse folk, der har specialstuderet det ultraskarpe 3.-, f5?!, **4. exf5, Lxg2, 5. Dh5+,** der skulle være godt for hvid, men jeg havde under partiet ikke rigtig check på varianterne. Iøvrigt tror jeg ikke, at John ville have spillet -, f5, men man kan jo aldrig vide... **3.-, e6, 4. Ld3, d6, 5. Le3, c5, 6. c3, Sd7, 7. Se2, Se7, 8. 0-0, g6, 9. Sd2, Dc7, 10. De1, h6, 11. Df2, a6, 12. Tac1, Lg7,** Sort har stillet sig temmelig passivt op, men man skal ikke overvurdere den hvide opmarch. Sorts brikker står hensigtsmæssigt til at opfange for tidlige angrebsforsøg. **13. f4, 0-0?!,** En provokation. 13.-, f5, er sikkert udmærket for sort.

14. f5, Sf6 15. Dh4, Efter en længere tænketur, hvor jeg overbeviste mig om, at det følgende offer var godt nok. **15.-, g5**, Hvad ellers?! **15.-, Kh7**, ser ikke betryggende ud. **16. Lxg5, hxg5, 17. Dxg5, exf5, 18. exf5**, Det er umuligt at afgøre, om offeret er korrekt, men jeg stolede på, at to bønder + angrebschancer nok skulle være en løber værd. **18.-, Sh7, 19. Dh5, f6**, For at åbne en vej for den sorte dronning til forsvaret af kongestillingen, men trækket svækker voldsomt e6 & g6. **20. Tf4, Tf7, 21. Tg4, b5**, Forhindrer ubehagelige overraskelser med en hvid løber til c4 i visse varianter. Sort var allerede ved at komme i tidnød. **22. Sf4**, Nu begynder det at knibe for sort at holde sammen på stillingen. **22.-, Sd5 23. Se6, Dd7, 24. Te1, cxd4, 25. cxd4, Sb4, 26. Lb1, Ld5 27. Te3**, Sort kan nu ikke hindre at tabe sin officer tilbage, men han finder prisværdigt nogle redningschancer, der skulle komme til at give fuldt udbytte. **27.-, Tc8, 28. Th3, Lxe6**, Springerens på h7 kunne naturligvis ikke flytte - find selv ud af hvorfor! **29. Dxh7+, Kf8, 30. fxe6, Dxe6, 31. Lf5**, For at forhindre den sortfældede løber i at befri sig med f6-f5, truende en afdækkerskak på d4. **31.-, Tc1+, 32. Sf1, De2, 33. Tf3, Sd5, 34. Ld3??**, Efter 34. Te4!, Se3!, 35. Texe3, Txf1+, 36. Txf1, Dxe3+, 37. Kh1, står hvid noget bedre, men det er meget muligt, at sort redder sig en remis. Nu, derimod, vinder han! **34.-, Txf1+**, Såre enkelt. "Det var klappen, hr. Hjorting, klappen". **35. Txf1, Dxg4**, og nu kan jeg ikke holde ud at vise mere. Det varede endnu fire træk inden sort høstede frugterne af sit, må jeg erkende, koldblodige spil i tidnødsfasen, hvor alverdens retfærdighed blev sønderknust. **0-1!** Jeg glemmer næsten, at min gevinst mod John i Holberg-turneringen var omtrent samme historie - blot med modsat fortegn.

Turneringen blev vundet af Vagn Jensen, VRS, med 5 point og bedre korrektion end Peter Munck-Mortensen, klubløs, Jens Abildlund, Nordre & Søren Søgård, Søndersø.

Martin Jensen

Valby Skakklub spiller i Valby Kulturcenter, Høffdingsvej 10, hver torsdag fra kl. 19.00 til 23.30

Formænd:

Preben Nielsen, Niels Ebbesensvej 5 C, 1911 Frederiksberg C.
Tlf: (01) 31 19 57

Istvan Olai, Sjælør Boulevard 127, 2500 Valby,
Tlf.: (01) 17 00 75

Kasserer:

Erling Christiansen, Gammelgårdsalle 7.5, lejl. 51, 2665
Vallensbæk Strand, Tlf.: (02) 73 79 45

Turneringsleder:

Finn Svensson, Leen C 2, st. th., 2630 Taastrup,
Tlf.: (02) 99 16 91

Redaktør:

Martin Jensen, Tagensvej 15 C (v. 142), 2200 Kbh. N,
Tlf.: (01) 37 03 62

Bestyrelsesmedlemmer: Sv. Ove Petersen, Søren Poulsen &
Per U. Svensson

**Valby Skakklub
- en god klub at være dårlig i**

(sagt af Jørgen Lethan, der ved, hvad han snakker om)

Pris: 0,12 øre